

Karl May: Winnetou (részletek)

„Apám barangolásai során eljutott az assziniboi indiánok területére. Itt találkozott először Winnetouval, aki a Colorado tájáról jött, hogy a Felső-Mississippi partjáról hozzon szent agyagot törzse -jei számára. Mindketten Tacsá Tunga vendégei voltak, s az ő -jában ismerkedtek meg Ritanával, a törzsfőnök leányával, aki szép volt, mint a hajnal, és olyan bájos, mint a hegyek rózsája. A Nagy kedvence volt, az assziniboi törzs büszkesége, apja szeme fénye. A legbátrabb harcosok versengtek érte, de ő szívét a vadásznak ajándékozta, noha az jóval idősebb volt nála. Winnetou messziről figyelte őket, de egy este a fehér vadászhoz lépett, és így szólt hozzá:

- Fehér testvérem szereti Ritanát, Tacsá Tunga leányát?
- Jobban szeretem, mint az erdőt, mint az ég csillagait, mint az életemet!"
- Akkor Winnetou bánatos szívvel, de nyugodtan távozik. Amidőn Ritanát először megpillantotta, azt hitte, élete csupa fényesség lesz. De a Nagy másképpen rendelkezett. Winnetou egyedül tér vissza a Pecos völgyébe, és sohasem gondol arra, hogy egy -t vezessen a -jába. Ha megjön a nagy bölényvadászatról, sátrában nem várja asszony vagy gyermek kacagása.-"

„Meggértem a törzsfőnököt, engedje meg, hogy egy darabig elkísérjem, de hallani sem akart róla. Így csak a tekintetemmel követhettem őket, amíg el nem tűntek a bozótban. Nem ültek lóra, gyalog távoztak. Ebből azt a következtetést vontam le, hogy a hely, ahol az arany van, nem lehet nagyon messze. Lefeküdtem a fűbe, rágyújtottam szép -emre, és gondolataimba merültem. De nem volt nyugtom. Csakhamar felálltam, vállamra kaptam a puskámat, és sétálni mentem. Talán egy vadra akadok - gondoltam -, s úzóbe veszem, hogy gyorsabban múljék az idő. Negyedóra múlva nagy csodálkozásomra nyomokra bukkantam. Három ember járt itt előttem. Két nagy, két közepes és két kis nyomait fedeztem fel. Újabb negyedóra múlva megint nyomokra bukkantam. Alaposan megvizsgáltam őket. Megállapítottam, hogy négy férfi járt itt - sarkantyús csizmát viseltek. A nyomok csakhamar észak felé folytatódtak, tehát abban az irányban, amerre Winnetouék tartottak.”

„Az indiánnal gyakran megesik, hogy fehér emberrel kell érintkeznie, kinek nyelvét nem ismeri. Ezért fejlődött ki az indiánok és fehérek közt egyfajta némajáték, melynek jeleit mindenki megérti, ha hosszabb időt tölt a

Vadnyugaton. Izgalmasabb pillanatokban az is megtörténik, hogy az indián ezekkel a néma jelekkel kíséri hangos vagy suttogó beszédét is. A két őr, úgy látszik, nagyon érdekes dologról beszélgetett, s mivel eszükbe sem jutott arra gondolni, hogy valaki megfigyelheti őket, szavaikat kifejező mozdulatokkal, élénk taglejtéssel kísérték. Nyugatra mutattak, és a zakatolását utánozták, majd jelképes kalapáccsal síneket vertek szét, aztán késsel, íjjal és -kal hadműveleteket végeztek – vagyis messziről elárulták, miről társalognak. Éppen eleget láttam, és gyorsan visszavonultam, ügyelve arra, hogy nyomaimat, amennyire lehet, eltüntessem. Soká tartott, míg visszajutottam -omhoz.”

Itt vannak a hiányzó szavak. Írd le őket abban a sorrendben, ahogyan a szövegben előfordulnak!
Vigyázz, három szó is kétszer szerepel a szövegben!

mokasszin, tűzparipa, squaw, musztáng, wigwam, kalumet, tomahawk, sápadtarcú, Nagy Manitou